

АНДРЕ ШЕНИЕ ЕЛЕГИЯ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Девојко, ти мълчиш, не се усмихваш вече
и сякаш изведнъж от всички се отрече.
Напразно те зоват коприни с пъстрота,
престана да твори иглата ти цветя.
Блуждаеш в самота, мечтаеш до забрава,
в устата ти цветът на роза побледнява.
О, зная аз каква е мъката ти зла —
да скриеш любовта от мен не би могла.
Пробуждат в нас любов красавиците мили,
но влюбват се и те. Момците, придобили
предаността им, най-щастливите са те!
Но разкажи ми как взаимността расте
и кой младеж, към теб пристъпвайки несмело,
със своя поглед сив, със светлото си чело...
Но ти се изчерви? Нали отгатнах кой?
Така. Край твоя дом минава често той.
Бродерията в миг захвърляш ти тогава
и скритом гледаш все, догдето преминава.
Изчезва в миг — пред теб показал се едва,
но дълго го следиш със поглед след това.
Друг няма — в тоя наш съседен лес, където
да се надбягват с впряг на празник е прието —
с такъв изискан вид и сигурна ръка,
друг няма буен кон да укроти така.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.